

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * Απόφαση αριθ. 888/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με την έγκριση κοινοτικού προγράμματος δράσης για τη βελτίωση των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς (πρόγραμμα FISCALIS) 1
- * Απόφαση αριθ. 889/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 1998, σχετικά με την τροποποίηση της απόφασης 92/481/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενός προγράμματος δράσης σχετικά με την ανταλλαγή εθνικών υπαλλήλων μεταξύ των διοικήσεων των κρατών μελών, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που απαιτείται για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (πρόγραμμα KAROLUS) 6
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 890/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 8
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 891/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύνανται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής αυγών και κρέατος πουλερικών βάσει του καθεστώτος που προβλέπεται από τις συμφωνίες, τις οποίες συνήψε η Κοινότητα με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία 10
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 892/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύνανται να γίνουν αποδεκτές αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής ορισμένων προϊόντων με βάση το κρέας πουλερικών βάσει του καθεστώτος που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 774/94 του Συμβουλίου για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων κοινοτικών δασμολογικών ποσοτώσεων για το κρέας πουλερικών και για ορισμένα άλλα γεωργικά προϊόντα 12
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 893/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύνανται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά για ορισμένα προϊόντα του τομέα του κρέατος πουλερικών στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2497/96 14

Περιεχόμενα (συνέχεια)	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 894/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύναται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής για ορισμένα προϊόντα του τομέα του κρέατος πουλερικών στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/97.....	16
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 895/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύναται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής για ορισμένα προϊόντα του τομέα των αυγών και του κρέατος πουλερικών στα πλαίσια των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1474/95 και (ΕΚ) αριθ. 1251/96	18
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 896/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό	20
	* Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 897/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/95 για τον καθορισμό ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων	22
	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 898/98 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών.....	23
	* Οδηγία 98/22/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1998, για τον καθορισμό των ελάχιστων όρων για τη διενέργεια φυτοϋγειονομικών ελέγχων στην Κοινότητα σε φυτά, φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα που προέρχονται από τρίτες χώρες σε σταθμούς επιθεώρησης διαφορετικούς από εκείνους του τύπου προορισμού	26

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

98/274/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1998, εξουσιοδοτούσα το Βασίλειο της Δανίας να εφαρμόσει ή να συνεχίσει να εφαρμόζει σε ορισμένα πετρελαιοειδή συγκεκριμένων χρήσεων μειώσεις ή απαλλαγές από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ.....

29

98/275/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1998, που εξουσιοδοτεί το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, να εφαρμόσει ή να συνεχίσει να εφαρμόζει μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης ή απαλλαγές εξ αυτών για ορισμένα πετρελαιοειδή ειδικού σκοπού

31

Επιτροπή

98/276/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Νοεμβρίου 1997, όσον αφορά τις αντεγγυήσεις που χορήγησε το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ για την κάλυψη εγγυήσεων που χορήγησε η Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH υπέρ προβληματικών επιχειρήσεων (!)

32

98/277/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 1998, δάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου σχετικά με τη μη κατάργηση από μέρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής του νόμου περί αντιντάμπινγκ του 1916

36

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

**ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 888/98/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 30ής Μαρτίου 1998

**σχετικά με την έγκριση κοινοτικού προγράμματος δράσης για τη βελτίωση των συστημάτων
έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς (πρόγραμμα FISCALIS)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται
στο άρθρο 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι στην εσωτερική αγορά η πραγματική, ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου είναι ουσιώδους σημασίας για τη λειτουργία των συστημάτων έμμεσης φορολογίας, και ιδιαίτερα για την προστασία των εθνικών και κοινοτικών οικονομικών συμφερόντων μέσω της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, της αποφυγής των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και της μείωσης της επιβάρυνσης των διοικήσεων και των φορολογουμένων·
- (2) ότι η πραγματική, ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή αποτελεί ευθύνη της Κοινότητας από κοινού με τα κράτη μέλη· ότι, αν και τα κράτη μέλη φέρουν την ουσιαστική ευθύνη από άποψη πόρων, σημαντικός ρόλος επαφίεται στην Κοινότητα όσον αφορά την παροχή της υποδομής και της απαραίτητης ώθησης·
- (3) ότι ένα υψηλό κοινό επίπεδο κατανόησης του κοινοτικού δικαίου και της ενσωμάτωσής του στα κράτη μέλη, από τους υπαλλήλους που είναι επιφορτισμένοι

με την έμμεση φορολογία, είναι ουσιώδης προϋπόθεση για την ομοιόμορφη εφαρμογή του· ότι τούτο μπορεί να επιτευχθεί μόνον μέσω αποτελεσματικής αρχικής και συνεχούς κατάρτισης που θα παρέχουν τα κράτη μέλη· ότι μια συμπληρωματική κοινοτική δράση είναι χρήσιμη για το συντονισμό και την προώθηση της κατάρτισης αυτής·

- (4) ότι μια αποτελεσματική, πραγματική, και ευρεία συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής είναι σημαντική για τη λειτουργία των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς· ότι μια κοινοτική υποδομή επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι απαραίτητη για την επίτευξη των ανωτέρω· ότι με την ώθηση της Κοινότητας διευκολύνεται η δέουσα συνεργασία·
- (5) ότι η συνεχής βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών είναι ουσιώδης για τη λειτουργία των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς· ότι, αν και η πρωταρχική ευθύνη προς τούτο ανήκει στα κράτη μέλη, παράλληλα απαιτείται και μια συμπληρωματική κοινοτική δράση για το συντονισμό και την προώθηση αυτής της συνεχούς βελτίωσης·
- (6) ότι, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που διατυπώνονται στο άρθρο 3 Β της συνθήκης, οι στόχοι των μέτρων της παρούσας απόφασης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν όλοι επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται, συνεπώς, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, και ότι η παρούσα απόφαση περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο και δεν υπερβαίνει τα όρια που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων·
- (7) ότι η εμπειρία από τη λειτουργία των συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών σε κοινοτικό επίπεδο για την έμμεση φορολογία, και δη τον ΦΠΑ (VIES), που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 218/92

⁽¹⁾ ΕΕ C 177 της 11. 6. 1997, σ. 8, και ΕΕ C 1 της 3. 1. 1998, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ C 19 της 21. 1. 1998, σ. 48.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 371 της 8. 12. 1997), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ C 62 της 26. 2. 1998, σ. 38) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ C 80 της 16. 3. 1998). Απόφαση του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1998.

του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1992, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των έμμεσων φόρων (ΦΠΑ) ⁽¹⁾, κατέδειξε τη χρησιμότητα της τεχνολογίας των πληροφοριών για την προστασία των εσόδων, παράλληλα με την ελαχιστοποίηση των διοικητικών επιβαρύνσεων· ότι τα συστήματα αυτά απεδείχθησαν ουσιαστικά εργαλεία της συνεργασίας, τα οποία επίσης ώθησαν τα κράτη μέλη να εντείνουν τη συνεργασία τους·

- (8) ότι, προκειμένου να διασφαλισθεί η περαιτέρω συνεργασία, πρέπει να δημιουργηθούν συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών και να διασφαλισθεί η λειτουργία τους, καθώς οι ανάγκες των συστημάτων έμμεσης φορολογίας θα εξελισσονται·
- (9) ότι η εμπειρία που έχει αποκτήσει η Κοινότητα από το πρόγραμμα που θεσπίστηκε με την απόφαση 93/588/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας (Matthaeus-Tax) ⁽²⁾ και από την οργάνωση ασκήσεων πολυμερούς ελέγχου κατέδειξε τους στόχους του προγράμματος, φέρνοντας σε επαφή υπαλλήλους από διαφορετικές διοικήσεις στο πλαίσιο επαγγελματικών δραστηριοτήτων· ότι συνεπώς, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να συνεχισθούν·
- (10) ότι τα σεμινάρια συνιστούν ιδεώδες πλαίσιο ανταλλαγής ιδεών μεταξύ των υπαλλήλων των εθνικών διοικήσεων, των αντιπροσώπων της Επιτροπής και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, άλλων εμπειρογνώμων στον τομέα της έμμεσης φορολογίας· ότι κατά τη διάρκεια των σεμιναρίων αυτών μπορούν να διαμορφωθούν προτάσεις ικανές να βελτιώσουν τα ισχύοντα νομικά μέσα και να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των διοικήσεων, ώστε να υπάρξει σύγκλιση των εθνικών συστημάτων έμμεσης φορολογίας·
- (11) ότι, από την εμπειρία που έχει αποκτηθεί από το πρόγραμμα Matthaeus-Tax, προκύπτει ότι η συντονισμένη ανάπτυξη και εφαρμογή ενός κοινού προγράμματος κατάρτισης όπως αυτό που θεσπίστηκε με την απόφαση 95/279/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 1995, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου 93/588/ΕΟΚ σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με θέματα άμεσης φορολογίας ⁽³⁾, μπορεί να οδηγήσει στην επίτευξη των στόχων του προγράμματος, ειδικότερα δε στην επίτευξη υψηλότερου επιπέδου κατανόησης του κοινοτικού δικαίου· ότι πρέπει να αναπτυχθούν περαιτέρω τα προγράμματα κατάρτισης στους τομείς

που θα καθορισθούν από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, επομένως, να διασφαλίσουν ότι όλοι οι υπάλληλοί τους θα λάβουν την αρχική κατάρτιση και την τακτική συνεχή κατάρτιση που προβλέπονται στα κοινά προγράμματα κατάρτισης·

- (12) ότι, όπως έχει αποδειχθεί, ένα επαρκές επίπεδο γλωσσομάθειας των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την έμμεση φορολογία είναι ουσιαστικές για τη διευκόλυνση της συνεργασίας· ότι τα κράτη μέλη πρέπει, επομένως, να παράσχουν στους υπαλλήλους τους την απαραίτητη γλωσσική κατάρτιση·
- (13) ότι το πρόγραμμα θα πρέπει να μπορούν να συμμετάσχουν και οι συνδεδεμένες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης· ότι στο πρόγραμμα θα πρέπει επίσης να μπορεί να συμμετάσχει η Κύπρος·
- (14) ότι η χρηματοδότηση του προγράμματος θα πρέπει να επιμερισθεί μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών και ότι η χρηματοδοτική συμβολή της Κοινότητας θα πρέπει να εγγραφεί στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο μέρος, τμήμα III, Επιτροπή)·
- (15) ότι η παρούσα απόφαση ορίζει, για όλη τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί προνομιακή αναφορά για την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή μέσα στα πλαίσια της ετήσιας διαδικασίας που προϋπολογισμού κατά την έννοια του σημείου 1 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 1995, σχετικά με την εγγραφή δημοσιονομικών διατάξεων στις νομοθετικές πράξεις ⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Πρόγραμμα FISCALIS

Θεσπίζεται, για την περίοδο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1998 και 31ης Δεκεμβρίου 2002, πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης (FISCALIS), καλούμενο στο εξής «πρόγραμμα», για τη βελτίωση της λειτουργίας των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τους τομείς δράσης που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5 και 6.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης:

- α) ως «έμμεση φορολογία» νοούνται οι έμμεσοι φόροι που αποτελούν αντικείμενο της κοινοτικής νομοθεσίας·

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 1. 2. 1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 280 της 13. 11. 1993, σ. 27.

⁽³⁾ ΕΕ L 172 της 22. 7. 1995, σ. 24.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 102 της 4. 4. 1996, σ. 4.

- β) ως «διοίκηση» νοούνται οι δημόσιες αρχές των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για την έμμεση φορολογία·
- γ) ως «υπάλληλος» νοείται κάθε υπάλληλος διοίκησης υπεύθυνος για την εφαρμογή του εθνικού ή κοινοτικού δικαίου, των κανονιστικών ρυθμίσεων ή των διαδικασιών που διέπουν την έμμεση φορολογία·
- δ) ως «ανταλλαγή» νοείται η επίσκεψη εργασίας, προς όφελος της Κοινότητας, την οποία πραγματοποιεί σε διοίκηση άλλου κράτους μέλους ένας υπάλληλος στο πλαίσιο του προγράμματος·
- ε) ως «πολυμερείς έλεγχοι» νοούνται οι περιπτώσεις συνεργασίας, εντός του κοινοτικού νομικού πλαισίου για τη συνεργασία, τριών τουλάχιστον διοικήσεων με σκοπό την ενοποίηση και τον συντονισμό των ελέγχων επί φορολογουμένων που υπόκεινται σε έμμεση φορολογία στα συνεργαζόμενα κράτη μέλη·
- στ) ως «κοινοτικό νομικό πλαίσιο για τη συνεργασία» νοείται το σύνολο των κοινοτικών νομοθετικών μέτρων που αφορούν την μεταξύ κρατών μελών αμοιβαία συνδρομή και διοικητική συνεργασία σε θέματα έμμεσης φορολογίας.

Άρθρο 3

Στόχοι

Στόχος του προγράμματος είναι η ενίσχυση, μέσω κοινοτικής δράσης, των προσπαθειών των κρατών μελών προκειμένου:

- α) να αποκτήσουν οι υπάλληλοι το αυτό υψηλό επίπεδο κατανόησης του κοινοτικού δικαίου, ιδίως στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, και της εφαρμογής του στα κράτη μέλη·
- β) να διασφαλισθεί αποτελεσματική, πραγματική και ευρεία συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής·
- γ) να διασφαλισθεί η συνεχής βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες των διοικήσεων και των φορολογουμένων μέσω της ανάπτυξης και διάδοσης ορθών διοικητικών πρακτικών.

Άρθρο 4

Συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, εγχειρίδια και οδηγοί

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την λειτουργικότητα των υφισταμένων συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, εγχειριδίων και οδηγών που κρίνουν απαραίτητα. Δημιουργούν και διασφαλίζουν τον επιχειρησιακό χαρακτήρα των νέων συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, εγχειριδίων και οδηγών που κρίνουν απαραίτητα.

2. Τα κοινοτικά στοιχεία των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι ο εξοπλισμός, το λογισμικό και οι ζεύξεις δικτύου που πρέπει να είναι κοινά σε όλα τα κράτη μέλη για την εξασφάλιση της διασύνδεσης και διαλειτουργικότητας των συστημάτων, ανεξάρτητα από το εάν τα στοιχεία αυτά είναι εγκατεστημένα σε χώρους της Επιτροπής (ή ενός εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου) ή σε

χώρους των κρατών μελών (ή ενός εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου).

3. Τα μη κοινοτικά στοιχεία των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι οι εθνικές βάσεις δεδομένων που αποτελούν τμήμα των εν λόγω συστημάτων, οι ζεύξεις δικτύου μεταξύ των κοινοτικών και μη κοινοτικών στοιχείων καθώς και το λογισμικό και το υλικό που κάθε κράτος μέλος θα κρίνει απαραίτητα για την πλήρη αξιοποίηση των εν λόγω συστημάτων από το σύνολο της διοίκησής του.

Άρθρο 5

Ανταλλαγές, σεμινάρια και πολυμερείς έλεγχοι

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διοργανώνουν ανταλλαγές υπαλλήλων. Η εκάστοτε διάρκεια των ανταλλαγών ποικίλλει, αλλά δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Κάθε ανταλλαγή εστιάζεται σε μία συγκεκριμένη εργασιακή δραστηριότητα και προετοιμάζεται επαρκώς, ενώ μετά το πέρας της αξιολογείται από τους υπαλλήλους και τις διοικήσεις που συμμετείχαν.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να επιτρέψουν στους συμμετέχοντες υπαλλήλους να μετέχουν ενεργά στις δραστηριότητες της διοίκησης υποδοχής· προς το σκοπό αυτό, επιτρέπεται στους υπαλλήλους αυτούς να εκτελούν τις εργασίες οι οποίες αντιστοιχούν στα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί από τη διοίκηση υποδοχής, σύμφωνα με την έννομη τάξη της.

Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής, η αστική ευθύνη του υπαλλήλου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που εξομοιώνεται κατά τον ίδιο τρόπο με την αστική ευθύνη των υπαλλήλων της διοίκησης υποδοχής. Οι συμμετέχοντες στην ανταλλαγή υπάλληλοι υπόκεινται στους κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου που ισχύουν και για τους εθνικούς υπαλλήλους.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διοργανώνουν σεμινάρια στα οποία συμμετέχουν υπάλληλοι των διοικήσεων, αντιπρόσωποι της Επιτροπής και, εάν παραστεί ανάγκη, άλλοι εμπειρογνώμονες στον τομέα της έμμεσης φορολογίας.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν για πειραματικούς λόγους, στα πλαίσια της επιτροπής του άρθρου 11, μεταξύ των πολυμερών ελέγχων που οργανώνουν τα κράτη μέλη εντός του κοινοτικού νομικού πλαισίου όσον αφορά τη συνεργασία, τους ελέγχους εκείνους των οποίων τα έξοδα θα αναληφθούν από την Κοινότητα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8. Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη υποβάλλουν τις εκθέσεις και αξιολογήσεις όσον αφορά τους ελέγχους αυτούς στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Κοινή πρωτοβουλία κατάρτισης

1. Τα κράτη μέλη, σε συνεργασία με την Επιτροπή, προκειμένου να ενθαρρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των οικείων οργανισμών κατάρτισης και των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την κατάρτιση σε θέματα έμμεσης φορολογίας στις διοικήσεις:

- α) αναπτύσσουν τα υφιστάμενα προγράμματα κατάρτισης και, ενδεχομένως, εκπονούν νέα προγράμματα για να παράσχουν στους υπαλλήλους έναν κοινό πυρήνα κατάρτισης και να τους επιτρέψουν να αποκτήσουν τα αναγκαία κοινά επαγγελματικά προσόντα και γνώσεις·
- β) δέχονται στα τμήματα κατάρτισης σε θέματα έμμεσης φορολογίας που προβλέπει κάθε κράτος μέλος για τους υπαλλήλους του, τους υπαλλήλους όλων των κρατών μελών, οσάκις αυτό κρίνεται σκόπιμο·
- γ) αναπτύσσουν τα αναγκαία κοινά εργαλεία για την κατάρτιση στην έμμεση φορολογία, και ειδικότερα τα εργαλεία γλωσσικής κατάρτισης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν την αρχική και συνεχή κατάρτιση που απαιτείται για την απόκτηση των κοινών επαγγελματικών προσόντων και γνώσεων σύμφωνα με τα κοινά προγράμματα κατάρτισης, καθώς και την αναγκαία γλωσσική κατάρτιση που θα τους επιτρέψει να φθάσουν σε ένα επαρκές επίπεδο γλωσσομάθειας. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, πληροφορούν την Επιτροπή σχετικά με το περιεχόμενο και το βαθμό της κατάρτισης που παρέχουν στους υπαλλήλους τους.

Άρθρο 7

Συμμετοχή των συνδεδεμένων χωρών

Το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες ή στα συμπληρωματικά πρωτόκολλά τους σχετικά με τη συμμετοχή των χωρών αυτών στα κοινοτικά προγράμματα, και, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό, βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για την έμμεση φορολογία. Επίσης, στο πρόγραμμα μπορεί να συμμετάσχει και η Κύπρος, στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για την έμμεση φορολογία.

Άρθρο 8

Δαπάνες

1. Οι αναγκαίες δαπάνες εφαρμογής του προγράμματος επιμερίζονται μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών, όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3.
2. Η Κοινότητα καταβάλλει τα ακόλουθα:
 - α) τα οδοιπορικά και τις δαπάνες διαμονής των υπαλλήλων που μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος για να συμμετάσχουν στις δραστηριότητες του άρθρου 5, τα οδοιπορικά και τις δαπάνες διαμονής των λοιπών εμπειρογνομόνων στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, οι οποίοι συμμετέχουν στα σεμινάρια του άρθρου 5 παράγραφος 2, καθώς και το κόστος διοργάνωσης των σεμιναρίων αυτών·
 - β) τις δαπάνες για την ανάπτυξη των εργαλείων για την κατάρτιση στην έμμεση φορολογία, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και για την εκπόνηση των εγχειριδίων και οδηγιών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1·

- γ) το κόστος για την ανάπτυξη, αγορά, εγκατάσταση και συντήρηση των κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, καθώς και το κόστος της καθημερινής λειτουργίας των κοινοτικών στοιχείων που θα εγκατασταθούν σε χώρους της Επιτροπής (ή εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου)·
- δ) τις δαπάνες για την εκπόνηση, εν ανάγκη, μελετών από τρίτους όσον αφορά τον αντίκτυπο του προγράμματος, εξασφαλίζοντας παράλληλα το απόρρητο των στοιχείων.

3. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν:

- α) το κόστος της αρχικής και συνεχούς κατάρτισης των υπαλλήλων τους, καθώς και το κόστος της γλωσσικής τους κατάρτισης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν το κόστος της συμμετοχής των υπαλλήλων τους σε τυχόν συμπληρωματικές δραστηριότητες που διοργανώνονται στο πλαίσιο του άρθρου 5, πέραν των δραστηριοτήτων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα·
- β) το κόστος δημιουργίας και λειτουργίας των μη κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, καθώς και το κόστος της καθημερινής λειτουργίας των κοινοτικών στοιχείων των εν λόγω συστημάτων που θα εγκατασταθούν σε χώρους τους (ή σε χώρους εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου).

Άρθρο 9

Χρηματοδοτικό πλαίσιο

Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του εν λόγω προγράμματος κατά την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1998 και 31ης Δεκεμβρίου 2002 ορίζεται σε 40 εκατομμύρια Ecu. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 10

Διατάξεις εφαρμογής

Τα απαραίτητα μέτρα για την ετέλεση του παρόντος προγράμματος λαμβάνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11. Τα μέτρα εφαρμογής δεν θίγουν τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν την είσπραξη και τον έλεγχο, καθώς και τη διοικητική συνεργασία και την αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της έμμεσης φορολογίας.

Άρθρο 11

Συμβουλευτική επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή διοικητικής συνεργασίας στον τομέα των έμμεσων φόρων, που συστάθηκε βάσει του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 218/92.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που μπορούν να εφαρμοσθούν αμέσως.

β) Εάν τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με την γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

— η Επιτροπή αναβάλλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε για διάστημα τριών μηνών από την ημερομηνία της ανακοίνωσης,

— το συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση.

4. Εκτός των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 10, η επιτροπή εξετάζει τα θέματα που θίγει ο πρόεδρος της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτημα του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους, και τα οποία αφορούν την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 12

Αξιολόγηση

1. Το πρόγραμμα υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση, η οποία πραγματοποιείται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη από κοινού. Η αξιολόγηση διεξάγεται βάσει των εκθέσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή:

α) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2000 το αργότερο, μια ενδιάμεση έκθεση, και

β) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002 το αργότερο, μια τελική έκθεση για την υλοποίηση και τον αντίκτυπο του προγράμματος.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο:

α) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2001 το αργότερο, ανακοίνωση με βάση τις ενδιάμεσες εκθέσεις των κρατών μελών σχετικά με τη σκοπιμότητα της συνέχισης του προγράμματος, η οποία συνοδεύεται, εφόσον κριθεί απαραίτητο, από κατάλληλη πρόταση·

β) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2003 το αργότερο, τελική έκθεση για την υλοποίηση και τον αντίκτυπο του προγράμματος.

Οι ανωτέρω εκθέσεις διαβιβάζονται επίσης για ενημέρωση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1998.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Μαρτίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό
Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Lord SIMON of Highbury

**ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 889/98/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 7ης Απριλίου 1998

σχετικά με την τροποποίηση της απόφασης 92/481/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη θέσπιση ενός προγράμματος δράσης σχετικά με την ανταλλαγή εθνικών υπαλλήλων μεταξύ των διοικήσεων των κρατών μελών, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που απαιτείται για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (πρόγραμμα KAROLUS)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το πρόγραμμα KAROLUS, που θεσπίστηκε με την απόφαση 92/481/ΕΟΚ⁽⁴⁾, έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1997·

ότι η σημασία του προγράμματος δεν καταδείχθηκε επαρκώς όσον αφορά την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών μέσω ανταλλαγής εμπειριών στον τομέα της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας που απαιτείται για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, κυρίως λόγω του υψηλού αριθμού δράσεων προτεραιότητας·

ότι κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθεί η παράταση του προγράμματος για δύο ακόμη έτη, εξασφαλίζοντας συγχρόνως αριθμό συμμετοχών που να εμπλέκει το μέγιστο δυνατό αριθμό κρατών μελών, μέχρι να τεθεί σε εφαρμογή ένα νέο πολυετές πρόγραμμα·

ότι το πρόγραμμα θα πρέπει να ανοιχθεί στη συμμετοχή των συνδεδεμένων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ), σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες ή στα συμπληρωματικά πρωτόκολλα των συμφωνιών σύνδεσης σχετικά με τη συμμετοχή σε κοινοτικά προγράμματα·

ότι το πρόγραμμα θα πρέπει να ανοιχθεί στη συμμετοχή των κρατών της ΕΖΕΣ, μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), καθώς και στη συμμετοχή της Κύπρου με συμπληρωματικές πιστώσεις, σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται στα κράτη της ΕΖΕΣ, μέλη του ΕΟΧ, και σύμφωνα με διαδικασίες που θα συμφωνηθούν με τη

χώρα αυτή, οι δε λεπτομέρειες της συμμετοχής αυτής θα πρέπει να καθορισθούν σε εύθετο χρόνο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών·

τη δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 1995, σχετικά με την εγγραφή δημοσιονομικών διατάξεων στις νομοθετικές πράξεις⁽⁵⁾·

ότι η παρούσα απόφαση ορίζει, για την περίοδο 1998-1999, χρηματοδοτικό πλαίσιο που προστίθεται στις πιστώσεις που ανελήφθησαν κατά την περίοδο 1992-1997· ότι το σωρευτικό ποσό για τις δύο περιόδους συνιστά την προνομιακή αναφορά, κατά την έννοια του σημείου 1 της εν λόγω δήλωσης, για την αρχή του προϋπολογισμού στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού·

ότι στις 20 Δεκεμβρίου 1994 συνήφθη συμφωνία για ένα *modus vivendi* μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ως προς τα εκτελεστικά μέτρα που θα ισχύουν για όσες πράξεις εκδίδονται με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽⁶⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 92/481/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

1. Το πρόγραμμα είναι διάρκειας επτά ετών και η εκτέλεσή του αρχίζει το δημοσιονομικό έτος 1993.

2. Οι πιστώσεις που ανελήφθησαν κατά την περίοδο 1993-1997 ανέρχονται σε 7,7 εκατομμύρια Ecu. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του προγράμματος κατά την περίοδο παράτασης 1998-1999 ορίζεται σε 4,5 εκατομμύρια Ecu. Το σωρευτικό ποσό των 12,2 εκατομμυρίων Ecu αντιστοιχεί σε συνολικό αριθμό 1 340 συμμετεχόντων. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρχή του προϋπολογισμού εντός του ορίου των δημοσιονομικών προοπτικών και σύμφωνα με τα κριτήρια της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης που αναφέρονται στο άρθρο 2 του δημοσιονομικού κανονισμού.»

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 10. 9. 1997, σ. 9, και ΕΕ C 1 της 3. 1. 1998, σ. 18.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ C 73 της 9. 3. 1998, σ. 49).

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 371 της 8. 12. 1997), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ C 62 της 26. 2. 1998, σ. 60), απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 104 της 6. 4. 1998). Απόφαση του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1998.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 286 της 1. 10. 1992, σ. 65.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 102 της 4. 4. 1996, σ. 4.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 102 της 4. 4. 1996, σ. 1.

2. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή των συνδεδεμένων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ), σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες ή τα συμπληρωματικά πρωτόκολλα των συμφωνιών σύνδεσης σχετικά με τη συμμετοχή σε κοινοτικά προγράμματα.

Το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή των κρατών της ΕΖΕΣ, μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), και στη συμμετοχή της Κύπρου με συμπληρωματικές πιστώσεις, σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται στα κράτη της ΕΖΕΣ, στα μέλη του ΕΟΧ, και σύμφωνα με διαδικασίες που θα συμφωνηθούν με τη χώρα αυτή.

Οι λεπτομέρειες της συμμετοχής αυτής πρέπει να καθοριστούν μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών σε εύθετο χρόνο.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 7 Απριλίου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

D. BLUNKETT

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 890/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2375/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 325 της 14. 12. 1996, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1998, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	212	115,9
	624	188,3
	999	152,1
0709 90 70	052	74,3
	999	74,3
	0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052
204		36,6
212		55,5
400		58,2
600		60,4
624		43,2
999		51,8
0805 30 10	600	67,7
	999	67,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	88,1
	400	94,9
	404	96,8
	508	72,8
	512	83,2
	524	79,3
	528	76,6
	616	97,8
	720	146,0
	804	108,5
	999	89,9
	0808 20 50	388
512		63,7
528		81,3
999		73,2

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 891/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύνανται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής αυγών και κρέατος πουλερικών βάσει του καθεστώτος που προβλέπεται από τις συμφωνίες, τις οποίες συνήψε η Κοινότητα με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1899/97 της Επιτροπής⁽¹⁾, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3066/95 του Συμβουλίου για τους τομείς του κρέατος πουλερικών και των αυγών και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2699/93 και (ΕΚ) αριθ. 1559/94, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας ότι οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβλήθηκαν για το δεύτερο τρίμηνο του 1998, αφορούν για ορισμένα προϊόντα ποσότητες ίσες ή χαμηλότερες από τις διαθέσιμες ποσότητες και συνεπώς δύνανται να ικανοποιηθούν πλήρως και για άλλα προϊόντα,

ανώτερες από τις διαθέσιμες ποσότητες και πρέπει συνεπώς να μειωθούν κατά σταθερό ποσοστό για να υπάρξει εγγύηση δίκαιης κατανομής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβάλλονται για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1899/97, θα γίνουν αποδεκτές σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ L 267 της 30. 9. 1997, σ. 67.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ομάδα	Ποσοστό έγκρισης υποβληθεισών αιτήσεων για πιστοποιητικά εισαγωγής για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998
1	3,28
2	4,02
4	100,00
7	2,16
8	9,26
9	3,03
10	100,00
11	—
44	10,31
45	100,00
12	100,00
14	—
15	3,67
16	100,00
17	—
18	—
19	—
21	—
23	—
24	—
25	—
26	—
27	—
28	—
30	—
32	—
33	—
34	—
35	—
36	—
37	28,57
38	100,00
39	—
40	—
43	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 892/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύνανται να γίνουν αποδεκτές αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής ορισμένων προϊόντων με βάση το κρέας πουλερικών βάσει του καθεστώτος που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 774/94 του Συμβουλίου για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για το κρέας πουλερικών και για ορισμένα άλλα γεωργικά προϊόντα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1431/94 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής στον τομέα του κρέατος πουλερικών του καθεστώτος εισαγωγής που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 774/94 του Συμβουλίου για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης ορισμένων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για το κρέας πουλερικών και για ορισμένα άλλα γεωργικά προϊόντα ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1514/97 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβλήθηκαν για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998 αφορούν ποσότητες ανώτερες από τις διαθέσι-

μες ποσότητες και πρέπει συνεπώς να μειωθούν κατά σταθερό ποσοστό για να υπάρξει εγγύηση δίκαιης κατανομής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβάλλονται για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998 βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1431/94, θα γίνουν αποδεκτές σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 156 της 23. 6. 1994, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 31. 7. 1997, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ομάδα	Ποσοστό έγκρισης υποβληθεισών πιστοποιητικών εισαγωγής για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998
1	2,35
2	2,36
3	2,57
4	100,00
5	4,24

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 893/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύναται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά για ορισμένα προϊόντα του τομέα του κρέατος πουλερικών στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2497/96

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2497/96 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής στον τομέα του κρέατος πουλερικών του καθεστώτος που προβλέπεται από τη συμφωνία σύνδεσης και την προσωρινή συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Κράτους του Ισραήλ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1514/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβλήθηκαν για το δεύτερο τρίμηνο του 1998, αφορούν ποσότητες χαμηλότερες από τις διαθέσιμες ποσότητες και συνεπώς δύναται να ικανοποιηθούν πλήρως:

ότι πρέπει να καθορισθεί το πλεόνασμα που προστίθεται στη διαθέσιμη ποσότητα για την επόμενη περίοδο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβάλλονται για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998 βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2497/96 θα γίνουν αποδεκτές σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα Ι.
2. Κατά τη διάρκεια των δέκα πρώτων ημερών της περιόδου από 1ης Ιουλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1998, οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής για τις συνολικές ποσότητες που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ πρέπει να υποβάλλονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2497/96.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 338 της 28. 12. 1996, σ. 48.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 31. 7. 1997, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Αριθμός ομάδας	Ποσοστό έγκρισης υποβληθέντων πιστοποιητικών εισαγωγής για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως 30 Ιουνίου 1998
II	100,00

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

(σε τόνους)

Αριθμός ομάδας	Διαθέσιμες ποσότητες
II	903,00

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 894/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύναται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής για ορισμένα προϊόντα του τομέα του κρέατος πουλερικών στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/97

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 509/97 της Επιτροπής, της 20ής Μαρτίου 1997, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής στον τομέα του κρέατος πουλερικών που διέπεται από το καθεστώς το οποίο προβλέπεται στην ενδιάμεση συμφωνία για το εμπόριο και τα συνοδευτικά μέτρα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, αφενός, και της Δημοκρατίας της Σλοβενίας αφεντέρου⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1514/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβλήθηκαν για το δεύτερο τρίμηνο του 1998, αφορούν ποσότητες χαμηλότερες από τις διαθέσιμες ποσότητες και συνεπώς δύναται να ικανοποιηθούν πλήρως:

ότι πρέπει να καθορισθεί το πλεόνασμα που προστίθεται στη διαθέσιμη ποσότητα για την επόμενη περίοδο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβάλλονται για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998 βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/97 θα γίνουν αποδεκτές σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα Ι.
2. Κατά τη διάρκεια των δέκα πρώτων ημερών της περιόδου από 1ης Ιουλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1998, οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής για τις συνολικές ποσότητες που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ πρέπει να υποβάλλονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 509/97.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 80 της 21. 3. 1997, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 31. 7. 1997, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ομάδα	Ποσοστό έγκρισης υποβληθέντων πιστοποιητικών εισαγωγής για την περίοδο από την 1η Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998
80	—
90	90,91
100	100,00

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

(σε τόνους)

Αριθμός ομάδας	Διαθέσιμες ποσότητες
80	990,00
90	275,00
100	662,40

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 895/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για καθορισμό ορίων εντός των οποίων δύναται να γίνουν αποδεκτές οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο 1998 για πιστοποιητικά εισαγωγής για ορισμένα προϊόντα του τομέα των αυγών και του κρέατος πουλερικών στα πλαίσια των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1474/95 και (ΕΚ) αριθ. 1251/96

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1474/95 της Επιτροπής⁽¹⁾, ότι πρέπει να καθορισθεί το πλεόνασμα που προστίθεται στη διαθέσιμη ποσότητα για την επόμενη περίοδο, για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης των δασμολογικών ποσοστώσεων στον τομέα των αυγών και των φαλβουμινών, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1514/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 5, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, για το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης των δασμολογικών ποσοστώσεων στον τομέα του κρέατος πουλερικών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1514/97, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας ότι οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβλήθηκαν για το δεύτερο τρίμηνο του 1998, αφορούν για ορισμένα προϊόντα ποσότητες ίσες ή

χαμηλότερες από τις διαθέσιμες ποσότητες και συνεπώς δύναται να ικανοποιηθούν πλήρως και, για άλλα προϊόντα, ανώτερες από τις διαθέσιμες ποσότητες και πρέπει συνεπώς να μειωθούν κατά σταθερό ποσοστό για να υπάρξει εγγύηση δίκαιης κατανομής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής που υποβάλλονται για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998 βάσει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1474/95 και (ΕΚ) αριθ. 1251/96 θα γίνουν αποδεκτές σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 29. 6. 1995, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ L 204 της 31. 7. 1997, σ. 16.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 29. 6. 1996, σ. 136.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ομάδα	Ποσοστό έγκρισης υποβληθέντων πιστοποιητικών εισαγωγής για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 1998
E1	100,00
E2	100,00
E3	100,00
P1	100,00
P2	5,95
P3	4,35
P4	16,13

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 896/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2634/97 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 της Επιτροπής, της 9ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 72/98 ⁽⁴⁾, άνοιξε τις αγορές με διαγωνισμό σε ορισμένα κράτη μέλη ή περιοχές κράτους μέλους για ορισμένες ποιοτικές ομάδες·

ότι η εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 καθώς και η αναγκαιότητα να περιορισθεί η παρέμβαση στις αναγκαίες αγορές για να εξασφαλισθεί ορθολο-

γική στήριξη της αγοράς οδηγούν, με βάση τις τιμές τις οποίες γνωρίζει η Επιτροπή, στην τροποποίηση σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού του καταλόγου των κρατών μελών ή περιοχών κρατών μελών όπου ο διαγωνισμός είναι ανοικτός καθώς και των ποιοτικών ομάδων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αγορών στην παρέμβαση·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 4 Μαΐου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.

⁽²⁾ ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ L 159 της 10. 6. 1989, σ. 36.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 6 της 10. 1. 1998, σ. 24.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n° 1 do artigo 1° do Regulamento (CEE) n° 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetukset (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O
België/Belgique		×				
España		×				
France						×
Ireland				×	×	×
Suomi			×			
Great Britain					×	
Northern Ireland				×	×	×

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 897/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/95 για τον καθορισμό ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 14,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/95 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 705/98⁽⁴⁾, θεσπίζει τις ειδικές λεπτομέρειες εφαρμογής των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων· ότι, για να εξασφαλισθεί η ορθή διαχείριση του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή και να μειωθεί ο κίνδυνος υποβολής κερδοσκοπικών αιτήσεων και διαταραχών του καθεστώτος για ορισμένα γαλακτοκομικά προϊόντα, πρέπει να μειωθεί η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εξαγωγής που καθορίστηκε στο άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/95 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Άρθρο 4

Το πιστοποιητικό εξαγωγής ισχύει από την ημέρα της έκδοσής του κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88, έως:

- α) το τέλος του τέταρτου μήνα που έπεται του μήνα εκδόσεως του πιστοποιητικού για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0402 10·
- β) το τέλος του τέταρτου μήνα που έπεται του μήνα εκδόσεως του πιστοποιητικού για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0405·
- γ) το τέλος του δεύτερου μήνα που έπεται του μήνα εκδόσεως του πιστοποιητικού για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0406·
- δ) το τέλος του τρίτου μήνα που έπεται του μήνα εκδόσεως του πιστοποιητικού για τα άλλα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68·
- ε) την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να τηρούνται οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από το διαγωνισμό που προβλέπεται στο άρθρο 6, το αργότερο, κατά το τέλος του όγδοου μήνα που έπεται εκείνου της έκδοσης του οριστικού πιστοποιητικού που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 16. 8. 1996, σ. 21.

⁽³⁾ ΕΕ L 144 της 28. 6. 1995, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 98 της 31. 3. 1998, σ. 6.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 898/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Απριλίου 1998

για την τροποποίηση των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2092/97⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 798/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/98⁽⁶⁾.

ότι το άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 προβλέπει ότι αν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του, ο μέσος όρος των υπολογιζομένων δασμών κατά την εισαγωγή αποκλίνει κατά 5 Ecu ανά τόνο του καθορισμένου δασμού, επέρχεται αντίστοιχη προσαρμογή· ότι υπήρξε η εν λόγω απόκλιση· ότι πρέπει, συνεπώς, να προσαρμοστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 798/98,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I και II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 798/98 αντικαθίστανται από τα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Απριλίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 29. 6. 1996, σ. 125.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 292 της 25. 10. 1997, σ. 10.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 114 της 16. 4. 1998, σ. 25.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 115 της 17. 4. 1998, σ. 20.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται δια ξηράς, ποταμού ή θαλάσσης και προέρχεται από λιμάνια της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας ή της Βαλτικής Θάλασσας (σε Ecu/τόνο)	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται αεροπορικά ή δια θαλάσσης προερχόμενη από άλλα λιμάνια (²) (σε Ecu/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό (¹)	0,00	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά:	45,13	35,13
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά (²)	45,13	35,13
	μέσης ποιότητας	68,65	58,65
	βασικής ποιότητας	85,88	75,88
1002 00 00	Σίκαλη	95,82	85,82
1003 00 10	Κριθάρι που προορίζεται για σπορά	95,82	85,82
1003 00 90	Κριθάρι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (²)	95,82	85,82
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	91,95	81,95
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (²)	91,95	81,95
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	95,82	85,82

(¹) Για το σιτάρι που δεν πληροί τις ελάχιστες ποιοτικές προδιαγραφές που αναφέρονται στο παράρτημα 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 ο εφαρμοζόμενος δασμός είναι εκείνος που καθορίζεται για το μαλακό σιτάρι χαμηλής ποιότητας.

(²) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 Ecu ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο Θάλασσα ή,

— 2 Ecu ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

(³) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 14 ή 8 Ecu ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(περίοδος από τις 15. 04. 1998 έως τις 24. 04. 1998)

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Τιμή (Ecu/τόνο)	125,62	110,88	100,16	91,45	199,29 ⁽¹⁾	87,51 ⁽¹⁾
Πριμοδότηση για τον Κόλπο του Μεξικού (Ecu/τόνο)	—	12,70	6,40	8,83	—	—
Πριμοδότηση για τις μεγάλες λίμνες (Ecu/τόνο)	21,48	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Ναύλος/κόστος Κόλπος του Μεξικού — Rotterdam: 11,60 Ecu/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 20,70 Ecu/τόνο.

3. Επιδοτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 Ecu/τόνο (HRW2)
0,00 Ecu/τόνο (SRW2).

ΟΔΗΓΙΑ 98/22/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Απριλίου 1998

για τον καθορισμό των ελάχιστων όρων για τη διενέργεια φυτοϋγειονομικών ελέγχων στην Κοινότητα σε φυτά, φυτικά προϊόντα ή άλλα αντικείμενα που προέρχονται από τρίτες χώρες σε σταθμούς επιθεώρησης διαφορετικούς από εκείνους του τόπου προορισμού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την οδηγία 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1976, περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στην Κοινότητα⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/2/ΕΚ της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το προτελευταίο εδάφιο του άρθρου 12 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας:

ότι, προκειμένου να εφαρμοστούν αποτελεσματικά ρυθμίσεις για τους υγειονομικούς ελέγχους φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων προέλευσης τρίτων χωρών, τα οποία αναφέρονται στο τμήμα Β του παραρτήματος V της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, θα πρέπει να καθοριστούν εναρμονισμένοι ελάχιστοι όροι για τη διενέργεια των ελέγχων αυτών σε σταθμούς επιθεώρησης διαφορετικούς από εκείνους του τόπου προορισμού·

ότι οι ελάχιστοι όροι που καθορίζονται για τη διενέργεια των εν λόγω φυτοϋγειονομικών ελέγχων πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις τεχνικές απαιτήσεις που εφαρμόζονται στους αρμόδιους επίσημους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τους εν λόγω σταθμούς επιθεώρησης, καθώς επίσης και τις διατάξεις που εφαρμόζονται στις εγκαταστάσεις, εργαλεία και εξοπλισμό που εξυπηρετούν τους εν λόγω αρμόδιους επίσημους οργανισμούς στη διενέργεια των απαιτούμενων υγειονομικών ελέγχων·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης φυτοϋγειονομικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη εξασφαλίζουν ότι οι υγειονομικοί έλεγχοι, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 6 τέταρτο

εδάφιο της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων που απαριθμούνται στο παράρτημα V τμήμα Β της προαναφερθείσας οδηγίας και προέρχονται από τρίτες χώρες, και οι οποίοι διενεργούνται σε σταθμούς επιθεώρησης διαφορετικούς από εκείνους του τόπου προορισμού, πληρούν τουλάχιστον τους ελάχιστους όρους που καθορίζονται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή τους νόμους, κανονισμούς ή διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία την 1η Οκτωβρίου 1998. Πληροφορούν αμελλητί την Επιτροπή για το γεγονός αυτό.

Η έγκριση των μέτρων αυτών από τα κράτη μέλη θα περιέχει παραπομπή προς την παρούσα οδηγία ή θα συνοδεύεται από τέτοιου είδους παραπομπή κατά το χρόνο της επίσημης δημοσίευσής της. Η διαδικασία της εν λόγω παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν αμελλητί στην Επιτροπή όλες τις διατάξεις εθνικού δικαίου που εκδίδουν στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 26 της 31. 1. 1977, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ L 15 της 21. 1. 1998, σ. 34.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ελάχιστοι όροι για τη διενέργεια φυτοϋγειονομικών ελέγχων, σε σταθμούς επιθεώρησης διαφορετικούς από εκείνους του τόπου προορισμού φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων που προέρχονται από τρίτες χώρες

1. Οι αρμόδιοι επίσημοι οργανισμοί, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, που είναι υπεύθυνοι για τους σταθμούς επιθεώρησης που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας πρέπει:
 - να διαθέτουν εξουσιοδότηση να εκτελούν τα καθήκοντά τους,
 - να διαθέτουν τεχνικές ικανότητες, ιδιαίτερα στον τομέα της ανίχνευσης και διάγνωσης επιβλαβών οργανισμών,
 - να διαθέτουν εμπειρία στον τομέα της ταυτοποίησης επιβλαβών οργανισμών, ή πρόσβαση σε τέτοιου είδους εμπειρία,
 - να διαθέτουν πρόσβαση σε κατάλληλες εγκαταστάσεις διοίκησης, επιθεώρησης και δοκιμών, καθώς και στα εργαλεία και εξοπλισμό, όπως προσδιορίζεται στην παράγραφο 3,
 - να διαθέτουν πρόσβαση σε εγκαταστάσεις για την κατάλληλη αποθήκευση και απομόνωση (καραντίνα) των αποστολών και, όταν καθίσταται αναγκαίο, για την καταστροφή (ή άλλη κατάλληλη επεξεργασία), ολόκληρης ή μέρους της παρακρατηθείσας αποστολής,
 - να διαθέτουν:
 - α) γραπτές, ενημερωμένες εθνικές κατευθυντήριες γραμμές επιθεώρησης με βάση την εσωτερική νομοθεσία του κράτους μέλους, η οποία θεσπίζεται στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας·
 - β) ενημερωμένη σειρά κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τους εμπειρογνώμονες και τους εθνικούς επιθεωρητές, σύμφωνα με το άρθρο 19α παράγραφος 6 της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ·
 - γ) ενημερωμένης κοινοτικής φυτοϋγειονομικής νομοθεσίας·
 - δ) ενημερωμένο κατάλογο ειδικευμένων εργασθηρίων μαζί με τις διευθύνσεις και τους αριθμούς τηλεφώνων τους, τα οποία διαθέτουν επίσημη έγκριση για τη διενέργεια δοκιμών για τον καθορισμό της παρουσίας επιβλαβών οργανισμών ή για την ταυτοποίηση επιβλαβών οργανισμών. Θα πρέπει να τηρεί σε εφαρμογή μία κατάλληλη διαδικασία για την εξασφάλιση της ακεραιότητας και της ασφάλειας του(-ων) δείγματος(-ων) κατά τη μεταφορά τους στο εργαστήριο και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας δοκιμής·
 - ε) ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με αποστολές φυτών, φυτικών προϊόντων, ή άλλων αντικειμένων που προέρχονται από τρίτες χώρες, τα οποία έχουν αποτελέσει αντικείμενο:
 - επίσημης παρακράτησης,
 - επίσημων δοκιμών σε ειδικευμένα εργαστήρια μαζί με τα αποτελέσματά τους,
 υπό την προϋπόθεση τουλάχιστον ότι οι πληροφορίες αυτές είναι σχετικές προς τους φυτοϋγειονομικούς ελέγχους για τον τόπο στον οποίο διεξάγονται,
 - να προσαρμόζουν το καθορισμένο πρόγραμμα των φυτοϋγειονομικών ελέγχων το ταχύτερο δυνατό κατά τρόπο ώστε να αντιμετωπίζονται οι πραγματικές ανάγκες, υπό το φως νέων φυτοϋγειονομικών κινδύνων ή οποιονδήποτε αλλαγών στην ποσότητα / όγκο των φυτών, φυτικών προϊόντων ή άλλων αντικειμένων που προσφέρονται για εισαγωγή στους σταθμούς επιθεώρησης που αναφέρονται στο άρθρο 1.
2. Οι δημόσιοι υπάλληλοι και το εξειδικευμένο προσωπικό που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο ι) δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με τη διενέργεια των επιθεωρήσεων στους σταθμούς επιθεώρησης που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας, πρέπει να διαθέτουν:
 - τεχνικές ικανότητες, ιδίως στον τομέα της ανίχνευσης επιβλαβών οργανισμών,
 - εμπειρία στον τομέα της ταυτοποίησης επιβλαβών οργανισμών, ή πρόσβαση στην εν λόγω εμπειρία,
 ως μέρος των προσόντων τους, τα οποία απαιτούνται βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο ι) δεύτερο εδάφιο, και πρέπει να έχουν άμεσα διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 έκτη περίπτωση.
3. Οι εγκαταστάσεις, τα εργαλεία και ο εξοπλισμός που αναφέρονται στην παράγραφο 1, πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον:
 - α) όσον αφορά τις διοικητικές εγκαταστάσεις:
 - σύστημα ταχείας επικοινωνίας με:
 - την αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 6 της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ,
 - τα ειδικευμένα εργαστήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1,
 - τις τελωνειακές αρχές,
 - την Επιτροπή,
 - άλλα κράτη μέλη,
 - σύστημα αναπαραγωγής εγγράφων·

- β) αναφορικά με εγκαταστάσεις επιθεώρησης:
- κατάλληλους χώρους επιθεώρησης, ανάλογα με τις ανάγκες,
 - επαρκή φωτισμό,
 - τράπεζα(-ες) επιθεώρησης,
 - εξοπλισμό κατάλληλο για:
 - οπτικούς ελέγχους,
 - απολύμανση των εγκαταστάσεων και του εξοπλισμού που χρησιμοποιείται για φυτοϋγειονομικούς ελέγχους,
 - την παρασκευή δειγμάτων για ενδεχόμενες περαιτέρω δοκιμές στα ειδικευμένα εργαστήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
- γ) αναφορικά με εγκαταστάσεις για τη δειγματοληψία των αποστολών:
- κατάλληλο υλικό για την ατομική ταυτοποίηση και συσκευασία κάθε δείγματος,
 - επαρκές υλικό συσκευασίας για την αποστολή δειγμάτων στα ειδικευμένα εργαστήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1,
 - υλικό σφράγισης,
 - επίσημες σφραγίδες,
 - επαρκή φωτισμό.
-

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Απριλίου 1998

εξουσιοδοτούσα το Βασίλειο της Δανίας να εφαρμόσει ή να συνεχίσει να εφαρμόζει σε ορισμένα πετρελαιοειδή συγκεκριμένων χρήσεων μειώσεις ή απαλλαγές από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ

(98/274/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε κράτος μέλος να χορηγήσει απαλλαγές ή μειώσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα πετρελαιοειδή για λόγους ειδικής πολιτικής·

ότι οι δανικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να εφαρμόσουν, το νωρίτερο από την 1η Ιανουαρίου 1998, διαφοροποιημένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης στη βενζίνη ανάλογα με την περιεκτικότητά της σε βενζόλιο, διαφοροποίηση για την οποία θα πρέπει να εφαρμοστεί η διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 8 παράγραφος 4·

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν·

ότι η Επιτροπή και όλα τα κράτη μέλη δέχονται ότι αυτή η διαφοροποίηση δικαιολογείται για λόγους που σχετίζονται με την περιβαλλοντική πολιτική και δεν δημιουργεί

στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό ούτε παρεμποδίζει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι η Επιτροπή εξετάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα τις μειώσεις και απαλλαγές για να διαπιστώσει κατά πόσο συμβιβάζονται με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ή με την πολιτική της Κοινότητας στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι η Δανία ζήτησε άδεια να εφαρμόσει τους διαφοροποιημένους συντελεστές το νωρίτερο από την 1η Ιανουαρίου 1998 και ότι το Συμβούλιο θα επανεξετάσει το αίτημα βάσει εκθέσεως της Επιτροπής πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ημερομηνία λήξεως της εξουσιοδότησης που παρέχεται με την παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999 και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, η Δανία εξουσιοδοτείται να εφαρμόζει διαφορετικούς συντελεστές όσον αφορά τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται στη βενζίνη, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω συντελεστές θα τηρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την οδηγία 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή⁽²⁾, και ιδιαίτερα τους ελάχιστους συντελεστές που καθορίζονται στα άρθρα 3 και 4 αυτής της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 316 της 31. 10. 1992, σ. 12· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31. 12. 1994, σ. 46).

⁽²⁾ ΕΕ L 316 της 31. 10. 1992, σ. 19· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31. 12. 1994, σ. 46).

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Δανίας.

Λουξεμβούργο, 21 Απριλίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Απριλίου 1998

που εξουσιοδοτεί το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, να εφαρμόσει ή να συνεχίσει να εφαρμόζει μειωμένους συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης ή απαλλαγές εξ αυτών για ορισμένα πετρελαιοειδή ειδικού σκοπού

(98/275/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε κράτος μέλος να χορηγήσει για λόγους ειδικής πολιτικής, απαλλαγές ή μειώσεις όσον αφορά τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή:

ότι οι αρχές των Κάτω Χωρών ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι προτίθενται να εφαρμόσουν διαφορετικούς συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης για το υγραέριο εφόσον αυτό χρησιμοποιείται ως καύσιμο για τα λεωφορεία τα οποία προορίζονται για τις δημόσιες μεταφορές· ότι η εν λόγω διαφορά συντελεστών απαιτεί την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 8 παράγραφος 4·

ότι τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν·

ότι η Επιτροπή και όλα τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν ότι η εν λόγω διαφορά δικαιολογείται για λόγους που συνδέονται με την πολιτική για την προστασία του περιβάλλοντος και ότι δεν στρεβλώνει τον ανταγωνισμό ούτε διαταράσσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι η Επιτροπή εξετάζει τις μειώσεις και απαλλαγές εντός καθορισμένων προθεσμιών προκειμένου να διαπιστώσει εάν

συμβιβάζονται με την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ή με την κοινοτική πολιτική για το περιβάλλον·

ότι οι Κάτω Χώρες ζήτησαν άδεια να εφαρμόσουν την εν λόγω μείωση· ότι το Συμβούλιο θα εξετάσει εκ νέου την εν λόγω διαφορά συντελεστών, βάσει έκθεσης της Επιτροπής, πριν την 31η Δεκεμβρίου 1999, οπότε και η άδεια λήγει,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών εξουσιοδοτείται, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, να εφαρμόσει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999 διαφορετικούς συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης στο υγραέριο που χρησιμοποιείται ως καύσιμο για οχήματα τα οποία προορίζονται για τις δημόσιες μεταφορές, υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων εκ της οδηγίας 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή⁽²⁾.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Λουξεμβούργο, 21 Απριλίου 1998.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 316 της 31. 10. 1992, σ. 12· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31. 12. 1994, σ. 46).

⁽²⁾ ΕΕ L 316 της 31. 10. 1992, σ. 19· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31. 12. 1994, σ. 46).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Νοεμβρίου 1997

όσον αφορά τις αντεγγυήσεις που χορήγησε το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ για την κάλυψη εγγυήσεων που χορήγησε η Bürgschaftsbank Sachsen-Anhalt GmbH υπέρ προβληματικών επιχειρήσεων

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/276/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 92 και 93,

τη συμφωνία για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, και ιδίως το άρθρο 61,

Αφού έταξε στα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Στις 9 Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την εφαρμογή κοινού προγράμματος ενισχύσεων του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας-Άνχαλτ και της Bürgschaftsbank (τράπεζα εγγυήσεων) Sachsen-Anhalt GmbH (στο εξής: «η Bürgschaftsbank»).

Στο πλαίσιο του «Sonderbürgschaftsprogramms "Liquiditätssicherung"» (ειδικού προγράμματος παροχής εγγυήσεων για την κάλυψη των ρευστών διαθεσίμων), η Bürgschaftsbank χορήγησε υπέρ επιχειρήσεων με έδρα το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ, οι οποίες αντιμετωπίζουν, λόγω εξωτερικών, απρόβλεπτων παραγόντων, δυσχέρειες ρευστότητας που θέτουν σε κίνδυνο την επιβίωσή τους, εγγυήσεις που καλύπτουν έως το 90 % του ποσού των δανείων, τα οποία οι υπό εξέταση επιχειρήσεις έπρεπε να λάβουν από ιδιωτικά ιδρύματα και τα οποία δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν χωρίς την παροχή αυτής της κάλυψης. Το πρόγραμμα άρχισε να εφαρμόζεται τον Δεκέμβριο του

1994· σχετικές αιτήσεις έγιναν αποδεκτές έως το τέλος του 1995. Το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ παρέσχε συνολική αντεγγύηση για την κάλυψη αρχικού ποσού ύψους 100 εκατ. DEM. Το ποσό αυτό μειώθηκε τον Απρίλιο του 1996, δηλαδή μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων, σε 16 εκατ. DEM. Το ομόσπονδο κράτος εκπροσωπείται στην επιτροπή έγκρισης της Bürgschaftsbank. Αποφάσεις για τη χορήγηση καλυπτόμενων από την αντεγγύηση του ομόσπονδου κράτους εγγυήσεων δεν ήταν δυνατόν να ληφθούν χωρίς την έγκριση των εκπροσώπων της κυβέρνησης του ομόσπονδου κράτους.

Το καθεστώς ενισχύσεων, το οποίο δεν κοινοποιήθηκε, κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, εφαρμόστηκε το 1994 και το 1995 (προβλεφθείσα περίοδος υποβολής αιτήσεων για τη χορήγηση εγγυήσης).

Η Επιτροπή είχε ενδιασμούς όσον αφορά το συμβιβάσιμο του καθεστώτος ενισχύσεων με την κοινή αγορά, δεδομένου ότι στις επιχειρήσεις των οποίων απειλείται η επιβίωση παρέχεται η δυνατότητα να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους χωρίς να πληρούνται τα κριτήρια που ορίζονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (στο εξής: «κατευθυντήριες γραμμές») (1).

Με επιστολή της 22ας Οκτωβρίου 1996, η Γερμανία ενημερώθηκε για την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία και κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί του θέματος. Τα άλλα κράτη μέλη και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι ενημερώθηκαν με δημοσίευση της παρούσας επιστολής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* (2), και κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 18ης Δεκεμβρίου 1996. Τα άλλα κράτη μέλη και οι λοιποί ενδιαφερόμενοι δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις.

(1) ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

(2) ΕΕ C 35 της 4. 2. 1997, σ. 10.

II

Οι μέτοχοι της Bürgschaftsbank, εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, είναι πέντε περιφερειακοί οικονομικοί φορείς, πέντε βιομηχανικά, εμπορικά και βιοτεχνικά επιμελητήρια του ομόσπονδου κράτους, έντεκα πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και τρεις ασφαλιστικές εταιρείες. Το κεφάλαιο της εταιρείας ανέρχεται σε 16 146 000 DEM.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του ειδικού προγράμματος εγγυήσεων για την κάλυψη των ρευστών διαθεσίμων που περιγράφεται στο τμήμα I, οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες ρευστότητας οφειλόμενες σε εξωτερικούς, απρόβλεπτους στο πλαίσιο της ομαλής λειτουργίας παράγοντες, δύνανται να υποβάλουν αίτηση στη Bürgschaftsbank για την παροχή εγγυήσεων εναπομείναντος υπολοίπου, προκειμένου να καλύψουν τραπεζικά δάνεια έως το 90 % του ποσού της πίστωσης, τα οποία δεν θα μπορούσαν να αποκτήσουν χωρίς τη χορήγηση εγγυήσεων ελλείψει παροχής επαρκών ασφαλειών από τις ίδιες. Κάθε επιχείρηση η οποία καταθέτει αίτηση πρέπει να υποβάλει σχέδιο οικονομικής εξυγίανσης και επομένως να καταδείξει ότι η εγγύηση θα συμβάλει στην ανάκαμψη της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης.

Οι εγγυήσεις παρέχονται για περίοδο τριών ετών κατ' ανώτατο όριο και περιορίζονται στο ανώτατο ποσό των 2 εκατ. DEM ανά επιχείρηση. Σύμφωνα με το γράμμα των διατάξεων που διέπουν την παροχή εγγυήσεων, ορίζεται ότι οι εγγυήσεις χορηγούνται, καταρχήν, μόνο σε επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στη Σαξονία-Άνχαλτ, που απασχολούν προσωπικό που δεν υπερβαίνει τα 250 άτομα και των οποίων ο κύκλος εργασιών είναι μικρότερος των 40 εκατ. DEM. Ωστόσο, δεν αποκλείεται ρητά η παροχή εγγυήσεων υπέρ μεγάλων επιχειρήσεων ή εταιρειών που αναπτύσσουν δραστηριότητες σε οικονομικούς τομείς για τους οποίους ισχύουν ιδιαίτεροι κανόνες ενίσχυσης. Οι εγγυηθείσες πιστώσεις χορηγούνται ως πιστώσεις σταθερού επιτοκίου με επιτόκιο κατά 1 % χαμηλότερο του συνήθους επιτοκίου για αντίστοιχες πιστώσεις. Η Bürgschaftsbank λαμβάνει για την εγγύηση ένα εφάπαξ ποσό για την κάλυψη διοικητικών εξόδων 2 %, καθώς και ετήσια προμήθεια 1 % του ποσού της εγγύησης.

Προϋπόθεση για τη χορήγηση της αντεγγύησης από το ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ, όπως περιγράφεται στο τμήμα I, είναι ότι οι υπό εξέταση εγγυήσεις πρέπει να παρέχονται αποκλειστικά σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις (χωρίς αναφορά στον κοινοτικό ορισμό της έννοιας «ΜΜΕ») καθώς και σε ανεξάρτητους επαγγελματίες οι οποίοι δεν διαθέτουν επαρκείς ασφάλειες που συνήθως απαιτούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα για τη σύναψη δανείων.

Ο χρηματοοικονομικός κίνδυνος κατανέμεται, επομένως, ως εξής:

Δανειστής (πιστωτικό ίδρυμα):	10 %
Bürgschaftsbank:	9 %
Ομόσπονδο κράτος της Σαξονίας-Άνχαλτ:	81 %

Το ομόσπονδο κράτος εκπροσωπείται στην επιτροπή έγκρισης της Bürgschaftsbank. Οι αποφάσεις για την παροχή εγγυήσεων που καλύπτονται από την αντεγγύηση

του ομόσπονδου κράτους δεν μπορούν να λαμβάνονται χωρίς την έγκριση των εκπροσώπων της κυβέρνησης του ομόσπονδου κράτους.

Η Bürgschaftsbank χορήγησε συνολικά σε 39 επιχειρήσεις εγγυήσεις εναπομένου υπολοίπου καλυπτόμενες από την αντεγγύηση του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας-Άνχαλτ, αξίας μεταξύ 18 000 DEM και 1,8 εκατ. DEM. Ο αριθμός των εργαζομένων στις αποδέκτριες επιχειρήσεις κυμαινόταν από 2 έως 174 άτομα. Η τελευταία εγγύηση εγκρίθηκε τον Απρίλιο του 1996. Από το συνολικό ανώτατο ποσό των 100 εκατ. DEM, το οποίο είχε αρχικά προβλεφθεί για την αντεγγύηση, χρησιμοποιήθηκαν στην πραγματικότητα μόνο 15,645 εκατ. DEM, με αποτέλεσμα το ανώτατο ποσό να μειωθεί τον Απρίλιο του 1996 σε 16 εκατ. DEM.

III

Η γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση, σύμφωνα με πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της, θεώρησε ότι η ένταση ενίσχυσης, στις περιπτώσεις εφαρμογής του ειδικού προγράμματος παροχής εγγυήσεων για την κάλυψη των ρευστών διαθεσίμων, είναι μικρότερη από το όριο που προβλέπεται στον κανόνα «de minimis». Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πληροφόρησε, εξάλλου, την Επιτροπή ότι η επιτροπή έγκρισης βασίστηκε για την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων στον ορισμό των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που αναφέρεται στην σύσταση της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 1996. Επιπλέον, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αποδέκτριες επιχειρήσεις, δεν αποτελούν δυσχέρειες κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών αλλά μόνο προβλήματα ρευστότητας που απορρέουν από απλήρωτες απαιτήσεις ή από καθυστερήσεις πληρωμών εκ μέρους των πελατών. Τα χαμηλά ίδια κεφάλαια των εν λόγω επιχειρήσεων —μια συνήθης κατάσταση, κατά την άποψη της γερμανικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης, για ανατολικογερμανικές επιχειρήσεις και αποτέλεσμα της διαίρεσης της Γερμανίας πριν από το 1990— κατέστησαν δυσχερέστερη την επίλυση των οικονομικών προβλημάτων. Το καθεστώς ενισχύσεων δεν πρέπει, εξάλλου, να συμβάλει στην αναδιάρθρωση των δικαιούχων επιχειρήσεων για την αποκατάσταση της αποδοτικότητας —γεγονός το οποίο απαιτούσε την κατάρτιση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης— αλλά μόνο στην οικονομική εξυγίανση καταρχήν βιώσιμων επιχειρήσεων.

Όσον αφορά την προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία μόνο επιχειρήσεις με έδρα τη Σαξονία-Άνχαλτ δύνανται να είναι επιλέξιμες για ενίσχυση, η γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η επιτροπή έγκρισης επέλεξε επίσης δύο επιχειρήσεις με έδρα την Κάτω Σαξονία και τη Βόρειο Ρηνανία-Βεστφαλία, οι οποίες είχαν μόνο τις θυγατρικές τους στη Σαξονία-Άνχαλτ.

Όσον αφορά την ανάγκη να περιοριστεί το ποσό της ενίσχυσης στο ελάχιστο απαιτούμενο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων, η γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση επεσήμανε τις διατάξεις του προϋπολογισμού του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας-Άνχαλτ, σύμφωνα με τις οποίες οι δημόσιες υπηρεσίες, κατά τη διεκπεραίωση χρηματοοικονομικών συναλλαγών του Δημοσίου, οφείλουν να επιτυγχάνουν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα με το χαμηλότερο κόστος.

IV

Οι εγγυήσεις που χορήγησε η Bürgschaftsbank, στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος παροχής ενισχύσεων για την κάλυψη των ρευστών διαθεσίμων, συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, δεδομένου ότι καλύπτονται κατά 90 % από αντεγγύηση του ομόσπονδου κράτους της Σαξονίας-Άνχαλτ και εγκρίθηκαν με τη συμμετοχή των κρατικών αρχών. Εγγυήσεις καλυπτόμενες από αντεγγυήσεις δεν ήταν δυνατόν να χορηγηθούν χωρίς την έγκριση της κυβέρνησης του ομόσπονδου κράτους.

Ο κίνδυνος που επωμίζεται η Bürgschaftsbank, περιορίζεται στο 9 % του ποσού της εγγυημένης πίστωσης. Ο κίνδυνος καλύφθηκε με ετήσια προμήθεια εγγύησης ύψους 1 % του ποσού της εγγύησης. Η τράπεζα έλαβε επομένως για τον κίνδυνο που επωμίσθηκε επασφάλιστρο 10 %. Ο δανειστής εφάρμοσε στο συνολικό ποσό της πίστωσης το σύνθηδες ετήσιο επιτόκιο που ισχύει για τις εγγυημένες πιστώσεις μείον 1 % προκειμένου να καλύψει τον κίνδυνο που επωμίζεται, ύψους 10 % του συνολικού ποσού της πίστωσης. Τα εμπλεκόμενα πιστωτικά ιδρύματα εφάρμοσαν επομένως για τον χρηματοοικονομικό κίνδυνο που επωμίσθηκαν υψηλό επιτόκιο σε σχέση με τα συνήθη επιτόκια της αγοράς για δάνεια λειτουργίας, το οποίο θα επαρκούσε να καλύψει τον εναπομείναντα κίνδυνο που συνδέεται με τη χορήγηση ανεπαρκώς εγγυημένων πιστώσεων υπέρ επιχειρήσεων με δυσχέρειες ρευστότητας. Ο δικαιούχος —δηλαδή κάθε επιχείρηση η οποία έχει λάβει εγγυημένο δάνειο λειτουργίας— δεν κατέβαλε στο κράτος προμήθεια για τη συνδρομή του υπό μορφή αντεγγύησης. Το στοιχείο ενίσχυσης που εμπεριέχεται στο μέτρο στήριξης εκτιμάται επομένως —βάσει του ποσού που καλύπτεται από την αντεγγύηση των δημοσίων αρχών— σε 81 % της πίστωσης που χορηγήθηκε στην υπό εξέταση επιχείρηση.

Το καθεστώς ενίσχυσης δεν δύναται να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ σε σχέση με τις κατευθυντήριες γραμμές, δεδομένου ότι οι διατάξεις που διέπουν τη χορήγηση της ενίσχυσης:

- δεν αποκλείουν ρητά από την ενίσχυση τις επιχειρήσεις που αναπτύσσουν δραστηριότητες σε οικονομικούς τομείς για τους οποίους ισχύουν ειδικοί κοινοτικοί κανόνες όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις (βλέπε σημείο 2.2 των κατευθυντήριων γραμμών), ούτε περιέχουν στοιχεία που να επιτρέπουν στην Επιτροπή να διαπιστώσει εάν ευθυγραμμίζονται με τις σχετικές διατάξεις που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις σε ορισμένους οικονομικούς τομείς,
- δεν αποκλείουν ρητά από την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων τις μεγάλες επιχειρήσεις και δεν προβλέπουν αντίστοιχη προηγούμενη κοινοποίηση,
- δεν προβλέπουν κανόνες σάρωσης με άλλες ενισχύσεις ίδιου σκοπού,
- δεν απαγορεύουν ούτε αποκλείουν την εκ νέου χορήγηση ή παράταση των εγγυήσεων,
- δεν περιορίζουν την ενίσχυση στην περίοδο που απαιτείται για την κατάρτιση αναγκαίου βιώσιμου σχεδίου αναδιάρθρωσης,

- προβλέπουν μόνο την υποβολή σχεδίου οικονομικής εξύγιανσης της επιχείρησης αντί την υποβολή ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης (σημείο 3.2 των κατευθυντήριων γραμμών),
- δεν περιορίζουν ρητά το ποσό της ενίσχυσης στο ελάχιστο που απαιτείται για την αναδιάρθρωση ή διάσωση της οικείας επιχείρησης.

Οι διατάξεις του υπό εξέταση καθεστώτος ενισχύσεων δεν είναι, επομένως κατάλληλες για την πλήρωση των βασικών κριτηρίων που ορίζονται για τις ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές.

Η γερμανική ομοσπονδιακή κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόστηκε αρχικά το πρόγραμμα ενισχύσεων δεν ήταν προβληματικές επιχειρήσεις, αλλά καταρχήν βιώσιμες επιχειρήσεις οι οποίες αντιμετώπιζαν ορισμένα προβλήματα ρευστών διαθεσίμων. Το πρόγραμμα σχεδιάστηκε προκειμένου να βοηθηθούν οι επιχειρήσεις οι οποίες αντιμετώπιζον συνήθη για την ανατολική Γερμανία προβλήματα, όπως π.χ. δυσχέρειες στην εισπραξη απαιτήσεων από τους πελάτες και χαμηλή κάλυψη ιδίων κεφαλαίων, η οποία δεν είναι επαρκής για την επίλυση των προβλημάτων ρευστότητας που δημιουργούνται από αυτή την κατάσταση.

Η εν λόγω επιχειρηματολογία δεν είναι βάσιμη. Οι επιχειρήσεις οι οποίες δεν διαθέτουν επαρκή κεφάλαια προκειμένου να επαμισθούν συνήθεις κινδύνους, όπως οι καθυστερήσεις πληρωμών εκ μέρους των πελατών ή προκειμένου να συνάψουν ασφάλιση πιστώσεων για την κάλυψη του εν λόγω κινδύνου, πρέπει να θεωρηθούν ως προβληματικές επιχειρήσεις όταν ανακύπτουν προβλήματα ρευστότητας τα οποία θέτουν σε κίνδυνο την επιβίωσή τους. Τα καθεστάτα ενισχύσεων που καταρτίστηκαν για την άρση αυτών των δυσχερειών πρέπει να εξεταστούν βάσει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσο συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

Το γεγονός ότι τέτοιου είδους προβλήματα ανακύπτουν συχνότερα στην ανατολική Γερμανία από ό,τι σε άλλες περισσότερο ανεπτυγμένες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αποτέλεσμα της διαίρεσης της Γερμανίας πριν από το 1990, αλλά της γενικά ασθενοδύς οικονομικής κατάστασης της εν λόγω περιφέρειας, η οποία παρατηρείται επίσης και σε άλλες μειονεκτικές περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, το καθεστώς ενισχύσεων δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ.

Επίσης, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι το καθεστώς ενισχύσεων συμβιβάζεται με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Κύριος στόχος του εν λόγω καθεστώτος είναι η υποστήριξη προβληματικών επιχειρήσεων με έδρα τη Σαξονία-Άνχαλτ. Ο περιορισμός της εφαρμογής τέτοιου καθεστώτος ενισχύσεων σε συγκεκριμένη ενισχυόμενη περιοχή δεν επηρεάζει το γεγονός ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι αρχές που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές. Στο σημείο 3.2.3

των κατευθυντήριων γραμμών ορίζεται ρητά ότι: «*Τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο 3.2.2 εφαρμόζονται επίσης στις ενισχυόμενες περιοχές, ακόμα και όταν λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες της περιφερειακής ανάπτυξης.*»

Επιπλέον, οι επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλο ομόσπονδο κράτος από εκείνο της Σαξονίας-Άνχαλτ εξαιρούνται ρητά από την ενίσχυση, γεγονός που αποτελεί απαραίτητη διάκριση, σύμφωνα με το άρθρο 52 και επόμενα της συνθήκης ΕΚ. Το γεγονός ότι στο πλαίσιο του εν λόγω καθεστώτος δύο δυτικογερμανικές επιχειρήσεις έλαβαν επίσης ενισχύσεις, κατά παράβαση αυτής της διάταξης, δεν έχει σημασία, δεδομένου ότι αυτό που εξετάζεται εν προκειμένω είναι το ίδιο το καθεστώς ενισχύσεων και η εφαρμογή του σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται σ' αυτό και όχι μεμονωμένες υποθέσεις. Η εκτίμηση αυτή ισχύει επίσης και για τον περιορισμό του καθεστώτος σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και σε επιχειρήσεις που αναπτύσσουν δραστηριότητες σε τομείς για τους οποίους ισχύουν ειδικό κανόνες ενίσχυσης.

Δεδομένου ότι το υπό εξέταση καθεστώς ενισχύσεων δεν αποσκοπεί σε κανέναν από τους λοιπούς στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Οι ενισχύσεις χορηγήθηκαν παράνομα, διότι το καθεστώς ενισχύσεων εφαρμόστηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Η εξήγηση της γερμανικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης σύμφωνα με την οποία οι ενισχύσεις υπάγονται στον κανόνα «de minimis», δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, δεδομένου ότι το προβλεπόμενο ποσό της ενίσχυσης —το ανώτατο 2 εκατ. DEM ανά δικαιούχο επιχείρηση για περίοδο τριών ετών— υπερβαίνει το όριο «de minimis».

Κάθε παράνομα χορηγηθείσα ενίσχυση καταρχήν επιστρέφεται από την αποδέκτρια επιχείρηση, προκειμένου να αποκατασταθεί η οικονομική κατάσταση που επικρατούσε πριν από τη χορήγησή της. Η επιστροφή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις του γερμανικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της παράνομης ενίσχυσης, βάσει του επιτοκίου αναφοράς που εφαρμόζεται στις περιφερειακές ενισχύσεις.

Η Γερμανία υποχρεούται, επομένως, να απαιτήσει την επιστροφή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος παροχής εγγυήσεων για την κάλυψη των ρευστών διαθεσίμων. Η Γερμανία θα ενημερώσει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν. Η Γερμανία θα

κοινοποιήσει περαιτέρω στην Επιτροπή ποιες περιπτώσεις χορήγησης ενισχύσεων εμπίπτουν ενδεχομένως, στον κανόνα «de minimis».

Ζητείται επίσης από την Γερμανία να κοινοποιήσει στην Επιτροπή άλλες περιπτώσεις στις οποίες προτίθεται να χορηγήσει νέα ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης. Η Επιτροπή θα αποφασίσει σχετικά με τις περιπτώσεις αυτές στο πλαίσιο της συνήθους διαδικασίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το καθεστώς ενισχύσεων «Sonderbürgerschaftsprogramm "Liquiditätssicherung"» (ειδικό πρόγραμμα παροχής εγγυήσεων για την κάλυψη των ρευστών διαθεσίμων) είναι παράνομο, διότι θεσπίστηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3. Το καθεστώς αυτό δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Η Γερμανία οφείλει να απαιτήσει την επιστροφή όλων των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων. Η επιστροφή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις του γερμανικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης βάσει του επιτοκίου αναφοράς που εφαρμόζεται στις περιφερειακές ενισχύσεις.

Άρθρο 3

Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 18 Νοεμβρίου 1997.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Απριλίου 1998

βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου σχετικά με τη μη κατάργηση από μέρους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής του νόμου περί αντιντάμπινγκ του 1916

(98/277/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3286/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ιδίως αυτών που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 356/95⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 13 και 14,

μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας:

Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Στις 10 Ιανουαρίου 1997 η Επιτροπή έλαβε καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94 (που εφεξής καλείται «ο κανονισμός»). Την καταγγελία υπέβαλε η Eurofer, ευρωπαϊκή συνμοσπονδία διομηχανιών σιδήρου και χάλυβα, εξ ονόματος των μελών της.
- (2) Η καταγγέλουσα ισχυρίστηκε ότι ο επονομαζόμενος νόμος των ΗΠΑ περί αντιντάμπινγκ του 1916⁽³⁾ (που εφεξής καλείται «νόμος του 1916») δεν συμβιβάζεται με διάφορες διατάξεις της συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου (που εφεξής καλείται «συμφωνία ΠΟΕ») και τα παραρτήματά της, και ότι το γεγονός ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν κατάργησαν την εν λόγω νομοθεσία έχει αρνητικές εμπορικές επιπτώσεις στις εταιρείες μέλη της και υπάρχει κίνδυνος για περαιτέρω αρνητικές εμπορικές επιπτώσεις. Με βάση τα παραπάνω η καταγγέλουσα ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να πείσει τις Ηνωμένες Πολιτείες να καταργήσουν το νόμο του 1916.
- (3) Η καταγγελία περιείχε επαρκή «εκ πρώτης όψεως» αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη της κοινοτικής εξεταστικής διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού. Ως εκ τούτου, άρχισε εξεταστική διαδικασία στις 25 Φεβρουαρίου 1997⁽⁴⁾.

- (4) Μετά την έναρξη κοινοτικής εξεταστικής διαδικασίας, η Επιτροπή διεξήγαγε εις βάθος νομική και πραγματολογική έρευνα. Με βάση τα πορίσματα της εν λόγω έρευνας, η Επιτροπή κατέληξε στα συμπεράσματα που αναφέρονται παρακάτω.

Β. ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ

- (5) Ο νόμος των ΗΠΑ περί αντιντάμπινγκ του 1916 εξακολουθεί να ισχύει και εφαρμόζεται στις εισαγωγές και τις εσωτερικές πωλήσεις οποιουδήποτε ξένου προϊόντος ανεξάρτητα της καταγωγής του, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων καταγωγής χωρών μελών του ΠΟΕ. Ο νόμος του 1916 υπάρχει στις συλλογές νομοθετημάτων των ΗΠΑ παράλληλα με το νόμο περί δασμολογίου του 1930 που περιλαμβάνει τη νομοθεσία των ΗΠΑ για την εφαρμογή των πολυμερών διατάξεων αντιντάμπινγκ.
- (6) Ο νόμος του 1916 απαγορεύει τόσο την εισαγωγή εμπορευμάτων όσο και την πώλησή τους στην αγορά των ΗΠΑ στην περίπτωση που η τιμή είναι χαμηλότερη από την τιμή στη χώρα καταγωγής ή σε άλλες χώρες όπου εξάγονται τα εμπορεύματα. Η διατύπωση του νόμου έχει ως εξής: «Είναι παράνομο, για κάθε άτομο που εισάγει ή που συμβάλλει στην εισαγωγή εμπορευμάτων από άλλη χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες, να εισάγει, να πωλήσει ή να συμβάλει στην εισαγωγή ή στην πώληση, με συνήθη και συστηματικό τρόπο, εντός των Ηνωμένων Πολιτειών σε τιμή σημαντικά κατώτερη από την τρέχουσα αξία ή την τιμή χονδρικής πώλησης των εν λόγω εμπορευμάτων, κατά την εξαγωγή τους στις Ηνωμένες Πολιτείες, στις κυριότερες αγορές της χώρας παραγωγής τους, ή άλλων χωρών στις οποίες εξάγονται συνήθως, μετά από προσθήκη στην τρέχουσα αξία ή στην τιμή χονδρικής πώλησης ποσού που αντιπροσωπεύει τα έξοδα μεταφοράς, τους δασμούς και άλλες επιβαρύνσεις και έξοδα που συνδέονται απαραίτητα με την εισαγωγή και την πώληση των εν λόγω εμπορευμάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες, υπό τον όρο ότι μια τέτοια ενέργεια ή ενέργειες πραγματοποιούνται με σκοπό να καταστραφεί ή να ζημιωθεί ένας κλάδος παραγωγής στις Ηνωμένες Πολιτείες ή να αποφευχθεί η καθιέρωση ενός κλάδου παραγωγής στις Ηνωμένες Πολιτείες ή να περιορισθεί ή να μονοπωληθεί ένα μέρος των συναλλαγών των εν λόγω εμπορευμάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες.» Οποιαδήποτε καταπάτηση του νόμου συνεπάγεται χορήγηση τριπλής αποζημίωσης, μετά από αίτηση του ζημιωθέντος, καθώς και επιβολή ποινικών κυρώσεων (πρόστιμο ή/και φυλάκιση) στους υπευθύνους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 349 της 31. 12. 1994, σ. 71.⁽²⁾ ΕΕ L 41 της 23. 2. 1995, σ. 3.⁽³⁾ «Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756». Ο τίτλος VIII του εν λόγω νόμου περιλαμβάνεται στον κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών 71-74.⁽⁴⁾ ΕΕ C 58 της 25. 2. 1997, σ. 14.

- (7) Η πρακτική που διέπεται από το νόμο του 1916 αντιστοιχεί με αυτή που περιγράφεται στο άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (που εφεξής καλείται «GATT 1994») και στη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (που εφεξής καλείται «συμφωνία αντιντάμπινγκ ΠΟΕ»).
- (8) Ορισμένα θέματα του νόμου των ΗΠΑ του 1916 περί αντιντάμπινγκ δεν συμβιβάζονται με τους κανόνες πολυμερούς εμπορίου.
- (9) Σχετικά με το άρθρο VI της GATT 1994 και της συμφωνίας αντιντάμπινγκ ΠΟΕ, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπάρχουν παραβάσεις που σχετίζονται με τις ακόλουθες διατάξεις, χωρίς να περιορίζονται μόνο σε αυτές:
- άρθρο VI παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της GATT 1994 και άρθρο 2 παράγραφος 1 και άρθρο 2 παράγραφος 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ ΠΟΕ, στο μέτρο που οι εν λόγω διατάξεις ανάγουν την πραγματική τιμή στην εξάγουσα χώρα σε πρώτο και προνομιακό κριτήριο για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, ενώ τα κριτήρια που αναφέρονται στο νόμο του 1916 είναι απόλυτα εναλλάξιμα,
 - άρθρο VI παράγραφος 1 της GATT 1994 και άρθρο 2 παράγραφος 1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ ΠΟΕ, στο μέτρο που οι εν λόγω διατάξεις απαιτούν την εισαγωγή προϊόντων στο εμπόριο άλλης χώρας ως απαραίτητο όρο για να διαπιστωθεί πρακτική ντάμπινγκ, ενώ βάσει του νόμου του 1916 δεν είναι απαραίτητη η ουσιαστική πραγματοποίηση πώλησης στην αγορά των ΗΠΑ, αλλά μία απλή δήλωση τιμής από ξένη εταιρεία θεωρείται επαρκής,
 - άρθρο VI παράγραφος 2 της GATT 1994 που ορίζει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ είναι ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης της πρακτικής ντάμπινγκ, ενώ ο νόμος του 1916 προβλέπει απαίτηση τριπλής αποζημίωσης και επιβολής προστίμου ή/και φυλάκιση,
 - άρθρο I της συμφωνίας αντιντάμπινγκ ΠΟΕ που απαιτεί τη διεξαγωγή έρευνας (η οποία θα πρέπει να τηρεί μια σειρά διαδικαστικών κανόνων) πριν την επιβολή οποιουδήποτε δασμού, ενώ σύμφωνα με το νόμο του 1916 εφαρμόζονται αμέσως μέτρα χωρίς την διεξαγωγή έρευνας,
 - άρθρο VI της GATT 1994 και άρθρο III της συμφωνίας αντιντάμπινγκ ΠΟΕ, στο μέτρο που ορίζουν και περιγράφουν ρητά την έννοια της «σημαντικής ζημίας», ενώ ο νόμος του 1916 απλώς αναφέρεται σε μη προσδιορισμένο κριτήριο ζημίας,
 - άρθρο VI της GATT 1994 και άρθρο IV της συμφωνίας αντιντάμπινγκ ΠΟΕ, στο μέτρο που επιβάλλουν μόνιμες απαιτήσεις σχετικά με τον καταγγέλλοντα εγχώριο κλάδο παραγωγής, ενώ σύμφωνα με το νόμο του 1916 μπορεί να εγερθεί αγωγή και από ιδιώτη.
- (10) Η διατήρηση της ισχύος του νόμου του 1916, ακόμα και μετά την εφαρμογή των αποτελεσμάτων του Γύρου της Ουρουγουάης στην εσωτερική νομοθεσία των ΗΠΑ, μέσω του νόμου για τη συμφωνία του Γύρου της Ουρουγουάης, και μετά την έναρξη ισχύος της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ και των παραρτημάτων της, παραβιάζει το άρθρο XVI παράγραφος 4 της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ που ορίζει ότι «κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να διασφαλίζει ότι οι νόμοι, οι ρυθμίσεις και οι διοικητικές του διαδικασίες συμβαδίζουν με τις υποχρεώσεις του, όπως αυτές προβλέπονται στις επισυναπτόμενες συμφωνίες.»
- (11) Οι παραβιάσεις που αναφέρονται παραπάνω, σε συνδυασμό με το άρθρο XVI παράγραφος 4 της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ καθώς και το ενδεχόμενο ενδιαφέρον των εξαγωγέων της Κοινότητας για το επίμαχο προϊόν παρέχουν *locus standi* στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- (12) Επιπλέον, ο νόμος του 1916, στο μέτρο που οδηγεί στην εφαρμογή αυστηρότερης πειθαρχίας στην πώληση εισαγόμενων προϊόντων σε χαμηλές τιμές απ' ό,τι στην πώληση εγχωρίων προϊόντων, θα μπορούσε επίσης να αμφισβητηθεί με βάση άλλες διατάξεις του ΠΟΕ όπως το άρθρο III παράγραφος 4 της GATT 1994.
- (13) Η ταυτόχρονη ισχύς και δυνατότητα εφαρμογής του νόμου του 1916 και του νόμου των ΗΠΑ για το δασμολόγιο του 1930, οι οποίοι περιέχουν τη συμβατική νομοθεσία αντιντάμπινγκ των ΗΠΑ, παρέχουν πρόσθετη προστασία στον κλάδο παραγωγής των ΗΠΑ, που υπερβαίνει τον βαθμό προστασίας που επιτρέπουν οι κανόνες του ΠΟΕ.
- (14) Υπό αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ισχυρισμοί της καταγγέλουσας είναι βάσιμοι και ότι το γεγονός ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν ανακάλεσαν το νόμο περί αντιντάμπινγκ του 1916 αποτελεί εμπόδιο στο εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού, δηλαδή ότι «μια εμπορική πρακτική που επιβάλλεται ή διατηρείται από τρίτη χώρα, ως προς την οποία οι διεθνείς εμπορικοί κανόνες παρέχουν δικαίωμα δράσης».
- (15) Εντούτοις η Επιτροπή θεωρεί ότι η αναφορά στις παραπάνω νομικές βάσεις δεν αποκλείει την προσφυγή σε οποιαδήποτε άλλη σχετική διάταξη της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ.

Γ. ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

- (16) Η Eurofer ανέφερε στην καταγγελία της το γεγονός ότι εκκρεμεί μια δίκη που άρχισε στις Ηνωμένες Πολιτείες, βάσει του νόμου του 1916, από τοπικό παραγωγό χάλυβα κατά αμερικανικής θυγατρικής εταιρείας μιας από τις εταιρείες μέλη της, που εισήγαγε, κατά τους ισχυρισμούς, προϊόντα που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από χώρες άλλες από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

- (17) Η δίκη που εκκρεμεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, η οποία βρίσκεται ακόμα σε αρχικό στάδιο της διαδικασίας, έχει ήδη επιβαρύνει την εναγόμενη εταιρεία με σημαντικά δικαστικά έξοδα και διαταράσσει τις δραστηριότητες διάθεσης του προϊόντος από την εν λόγω εταιρεία στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτά τα έξοδα αναπόφευκτα θα αυξηθούν κατά την διάρκεια της διαδικασίας.
- (18) Αν η εναγόμενη εταιρεία θεωρηθεί ότι υπέχει ευθύνη σύμφωνα με το νόμο του 1916, τότε θα πρέπει να πληρώσει αποζημίωση που θα θέσει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά της. Επί του παρόντος, ζητείται αποζημίωση ύψους 90 εκατομμυρίων δολαρίων Ηνωμένων Πολιτειών και η ενάγουσα εταιρεία των ΗΠΑ έχει ακόμη τη δυνατότητα να αυξήσει την απαίτησή της προσθέτοντας το ποσό των εισαγωγών που διεξήχθησαν μετά την υποβολή της αγωγής. Εκτός από τα δικαστικά έξοδα, η εκκρεμούσα αγωγή έχει συνεπώς και άλλη πραγματική και άμεση αρνητική εμπορική επίπτωση που παρακωλύει την παρούσα επιχειρηματική δράση της εναγόμενης εταιρείας.
- (19) Υπάρχουν τεκμηριωμένες ενδείξεις ότι μπορεί να εγερθεί αγωγή, βάσει του νόμου του 1916, κατά διαφόρων εισαγωγών χάλυβα, συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγών προϊόντων της Κοινότητας. Αυτό θα καθιστούσε την διάθεση κοινοτικών προϊόντων στις ΗΠΑ πολύ δυσχερή.
- (20) Επιπλέον, ο νόμος του 1916 δεν περιορίζεται σε προϊόντα χάλυβα. Συνεπώς οι αμερικανοί παραγωγοί οποιουδήποτε προϊόντος μπορούν να αποφασίσουν να προσφύγουν στο δικαστήριο με δυνητικά απεριόριστη επίπτωση στην οικονομία της Κοινότητας.
- (21) Υπό αυτές τις συνθήκες η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ισχυρισμοί της καταγγέλλουσας είναι βάσιμοι και ότι η μη κατάργηση του νόμου περί αντιντάμπινγκ του 1916 από μέρος των Ηνωμένων Πολιτειών προκαλεί αρνητικές εμπορικές επιπτώσεις κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 4 του κανονισμού.

Δ. ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

- (22) Η εξασφάλιση ότι τα μέρη του ΠΟΕ τηρούν τις υποχρεώσεις τους είναι υψίστης σημασίας για την Κοινότητα που έχει από πλευράς της αναλάβει τις ίδιες υποχρεώσεις.
- (23) Πιο συγκεκριμένα η διατήρηση της ισχύος του νόμου του 1916 θέτει το θέμα ενός από τους σημαντικότερους οριζόντιους κανόνες που καθιέρωσε ο ΠΟΕ, ήτοι της υποχρέωσης των μελών να συμμορφώνουν

την νομοθεσία τους με τις πολυμερείς υποχρεώσεις τους.

- (24) Το ευρύτατο πεδίο δράσεως του νόμου του 1916 και η πολιτική προστατευτισμού στην οποία σαφώς βασίζεται, με αποτέλεσμα να παρέχεται στον εγχώριο κλάδο παραγωγής των ΗΠΑ προστασία που υπερβαίνει αυτήν που επιτρέπουν οι κανόνες του ΠΟΕ, δικαιολογεί επίσης την ανάληψη κοινοτικής δράσεως με σκοπό να αποφευχθεί ο κίνδυνος να αποφασίσουν και άλλοι βιομηχανικοί τομείς των ΗΠΑ να επωφεληθούν από την ύπαρξη του νόμου του 1916, πράγμα που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα εξαγωγικά συμφέροντα της κοινοτικής βιομηχανίας στο σύνολό της.

Ε. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ

- (25) Από την έρευνα προέκυψε ότι καμιά άλλη λύση εκτός από την κατάργηση του νόμου του 1916 δεν θεωρείται ότι μπορεί να εξουδετερώσει τις παρούσες και ενδεχομένως μέλλουσες αρνητικές εμπορικές επιπτώσεις που προκαλούνται από τη διατήρηση της ισχύος του.
- (26) Η συμφωνία του ΠΟΕ και τα παραρτήματά της εφαρμόστηκαν στις ΗΠΑ με την θέσπιση του νόμου σχετικά με τη συμφωνία του Γύρου της Ουρουγουάης του 1994. Ο εν λόγω νόμος, που αποτελεί το μοναδικό μέσο με το οποίο τίθεται σε ισχύ η συμφωνία του ΠΟΕ στις Ηνωμένες Πολιτείες, δεν αναφέρεται στο νόμο του 1916. Επιπλέον, ο νόμος για την συμφωνία του Γύρου της Ουρουγουάης προβλέπει συγκεκριμένα ότι η νομοθεσία των ΗΠΑ υπερέχει των διατάξεων του ΠΟΕ. Συνεπώς δεν υπάρχει τρόπος, ούτε καν με δικαστική προσφυγή από ιδιώτες, με την οποία να μπορούν οι ΗΠΑ να διασφαλίσουν την τήρηση των υποχρεώσεών τους στο πλαίσιο του ΠΟΕ σχετικά με την πρακτική ντάμπινγκ όταν ο νόμος του 1916 βρίσκεται σε σύγκρουση με αυτές.
- (27) Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι προς συμφέρον της Κοινότητας να αρχίσει διαδικασία διευθέτησης διαφοράς ενώπιον του ΠΟΕ,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

1. Η διατήρηση της ισχύος του νόμου περί αντιντάμπινγκ του 1916 των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής⁽¹⁾ δεν συμβιβάζεται με τις υποχρεώσεις της εν λόγω χώρας δυνάμει της συμφωνίας του Μαρακές για την ίδρυση του Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου και αποτελεί «εμπόδιο στο εμπόριο» κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3286/94.

2. Η Κοινότητα θα εγείρει αγωγή κατά των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σύμφωνα με το μνημόνιο για τους κανόνες και τις διαδικασίες που διέπουν τη ρύθμιση των διαφορών κι άλλες σχετικές διατάξεις του ΠΟΕ με σκοπό την εξασφάλιση της άρσεως του εμποδίου στο εμπόριο.

⁽¹⁾ «Act of September 8, 1916, 39 Stat. 756». Ο τίτλος VIII του εν λόγω νόμου περιλαμβάνεται στον κώδικα των Ηνωμένων Πολιτειών 71-74.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση ισχύει από την ημερομηνία της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 16 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Leon BRITTAN
Αντιπρόεδρος
